
Beköszöntő

Tisztelt Olvasók!

A Magyar Egészség-gazdaságtani Társaság (META) az IME Szerkesztőbizottságával együtt immár ötödik alkalommal rendezi meg éves konferenciáját. Az elmúlt évek sűrű programja és a hatalmas érdeklődés nyomán változtattunk, a konferenciánkat kétnaposra szerveztük, és kibővítettük egy, a nemzetközi tapasztalatokat bemutató blokkal. Ebben kitekintést szeretnénk adni más európai országokban működő egészség-gazdasági társaságok tevékenységére.

A konferencia témái szorosan illeszkednek az egészségügy és egészség-gazdaság kiemelt területeihez és aktuális kérdéseire. Lesz szó az egészségügyi rendszerünket meghatározó makrogazdasági környezetről, a főbb szabályozási kérdésekről, a technológia értékelések módszertani problémáiról, az életminőség-mérés hazai alkalmazásának kérdéseiről. Ezen kívül még az egészségügyi finanszírozás, az egészségpolitika várható irányairól, az európai uniós fejlesztések kapcsán a hazai innováció politika jelenlegi állásáról és lehetőségeiről.

Az éves konferencia évről évre Társaságunk legrangosabb eseménye. A 2006. évi ECHE konferencián debütált csapatunk, ahol elhatároztuk, hogy rangos hazai konferenciát építünk fel. Ebben nagyszerű szakmai és szervezői partnerre leltünk az IME – Az egészségügyi vezetők szaklapja szerkesztőbizottságában. Amint az immáron hagyomány, a felvezető előadást a META elnöke tartja. Előadásomban a bizonyítékon alapuló hazai egészségpolitika jelenlegi helyzetét szeretném felvázolni. Arra keresem a választ, hogy a Társaság küldetésének és tagjai elvárásának megfelelően – a gyógyszer és gyógyászati eszközök támogatása, a gyógyító-megelőző ellátások, prevenciós és szűrési programok területén – mennyire sikerül érvényesíteni a tudományos bizonyítékokat a finanszírozás és az egészségpolitikai döntéshozatal egyes szintjein, a döntéshozók mennyire használják fel a tudományos bizonyítékokon alapuló elemzéseket, eredményeket.

A 2000-es évek elejétől kezdődő szívós munkával a tavalyi esztendőre sikerült azt elérni, hogy szinte már az összes közfinanszírozott egészségügyi technológiai területnek van keretjogszabálya, amely transzparenciát biztosít az új technológiák befogadásában és a meglévők támogatásának felülvizsgálatában.

Mára szinte már rutinszerűen működik a volt ESKI (mostani nevén GYEMSZI) Technológia-értékelő Irodája (TÉI). Évenként beadványok, kérelmek tucatjai érkeznek az azt felülvizsgáló és kiértékelő hatóságokhoz, az OEP-hez, a minisztériumhoz. Az egészségügyi technológiák befogadásában új helyzetet adminisztratív értelemben a most megalakult GYEMSZI erénye jelenthet, valamint a Széll Kálmán terv évközi indulása. Ugyanakkor tudjuk, hogy még számos terület és kormányzati intézkedés nélkülözi a megfelelő megfontoltságot, és a szükséges időt a megfelelő előkészítésre, tudományos igényességű hatáselemzésekre. Ellátórendszerünkben még mindig sok olyan dolgot finanszírozunk, amelynek a hatékonysága megkérdőjelezhető.

Én a magam szerény eszközeivel a kórházi szektor területén elsősorban arra kívánom a figyelmet felhívni, hogy lehetőség – és szükség is – van különböző típusú tudományos igényű elemzésekre. Az elemzések a szektor strukturális átalakulását, működésének belső mechanizmusait hivatottak feltárni a leíró statisztika, a klaszter-elemzések, hatékonysági elemzések, a puha költségvetési korlát és eladósodottsági elemzések, valamint a kórházvezetőkkel lefolytatott interjúk feldolgozása révén. Csak így kerülhető el, hogy a levegőbe beszéljünk, és hasra ütve mondjunk számokat, arányokat, vélekedéseket a folyamatokról, azok mérése, tesztelése nélkül. A cél, választ kapni arra, honnan jövőnk, hol tartunk most, és milyen irányokba lenne érdemes beavatkozni, további struktúra-átalakításról gondolkodni és végül jól megalapozott döntéseket hozni.

Az V. IME-META konferenciához ezen gondolatokkal kívánok hozzájárulni.

*Dózsa Csaba
a META elnöke,
az IME szerkesztőbizottsági tagja*